

[Statsministeren.]

række kombinerede foranstaltninger til. Det er netop det, regeringen har villet understrege med dette omfattende program.

Jeg synes også, det er berettiget, når den radikale ordfører sammenligner den øjeblikkelige ledigheds størrelse på ca. 3 pct. med den 10 pct.s ledighed i årsgennemsnit, vi led under i halvtredserne. Hermed er selv den beklagelige stigning i ledigheden, vi nu oplever, reduceret til de rette proportioner.

Hr. Hilmar Baunsgaard foretog en gennemgang af konjunkturudsigterne i de enkelte lande, og jeg er ganske enig med ham i hans vurdering. Jeg har absolut ikke en mere optimistisk opfattelse end den, hr. Hilmar Baunsgaard gav udtryk for. Jeg ved ikke, om den del af hr. Hilmar Baunsgaards tale var skrevet, før han havde hørt min vurdering; ellers tror jeg, han havde måttet erkende, at vore vurderinger faldt meget nær sammen.

Likviditetslettelsen, som hr. Hilmar Baunsgaard lagde megen vægt på, var jo også punkt 1 i regeringens program. Jeg lagde godt mærke til, at hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at det ikke så meget var et program som en disposition. Nu ved jeg såmænd ikke, hvad forskellen er, men man kunne jo sige, at det var et veldisponeret program, og på den måde er vi og de radikale kommet hinanden i møde, og det kan forhåbentlig afføde nogle gavnlige psykologiske reaktioner af den art, hr. Hilmar Baunsgaard omtalte.

Til sidst liberalt centrum. Hr. Poul Antonsen stillede et omfattende dagsordensforslag, og jeg skal da erkende, at det forslag til dagsorden, liberalt centrum her har stillet, indeholder mange positive ting. Man må vel sige, at det går lidt mere i enkeltheder, i detaljer, end det er folketingets sædvane at gøre, men jeg skal da erkende, at det indeholder positive og gode enkeltheder. Jeg føler mig imidlertid overbevist om, at socialdemokratiets ordfører senere under debatten vil være i stand til at stille et endnu bedre forslag til dagsorden.

Ordføreren for forespørgerne (Havnstrup Clemmensen): Jeg skal først gøre nogle enkelte bemærkninger til statsministerens seneste omtale af de statistiske forhold, der jo naturligt nok må udgøre en vis del af denne forhandling.

Jeg udtalte i mit første indlæg, at man var nået op på de højeste arbejdsløshedsprocenter for oktober måned i de sidste 7 år. Det er ikke noget, jeg har fundet på for at skræmme regeringen eller skræmme erhvervslivet eller andre, det fremgår af Statistiske Efterretninger for den 6. november i år; det er jo forholdsvis nyt, det er kun 3 dage gammelt. Her siges det udtrykkeligt — statsministeren kan få lov til at låne det bagefter, så der ikke er tvivl om det — at i løbet af september og oktober er arbejdsløsheden blevet tredoblet i forhold til sidste år og er nået op på niveau med ledigheden på samme tid i 1960. Det er i og for sig de faktiske forhold. Det, der bekymrer os, og som er det relevante og måske nok så relevant som statsministerens tidligere sammenligninger med, hvad der er sagt under debatter i 1960, det er den tilsyneladende stigningstakt, vi er inde i i beskæftigelseskrisen. Det er det, der foruroliger os.

Derudover må jeg måske lige gøre en enkelt bemærkning om industriens investeringer. Også her må jeg måske have lov til at henvise ikke til et konservativt kampskrift, men til Statistiske Efterretninger fra 5. september i år, hvoraf det fremgår, at man har opgjort industriinvesteringerne i 1965 til godt 2 milliarder 334 mill., men at der i 1966 var en nedgang til 2 milliarder 167 mill., altså en nedgangslinje i vore investeringer samtidig med, at vort underskud på handelsbalancen forøges. Jeg gør opmærksom på, at det samme sted er opgjort efter Danmarks Statistiks sædvanlige principper, som statsministeren selvfølgelig kender udmærket, at de forventede investeringer i 1967 påregnes at blive yderligere forringet i forhold til 1966 med ca. 5 pct.

Nu var statsministeren jo meget elskværdig og mild i omtalen af forskellige ting, men han har jo også folk, der tager sig af den grovere del af arbejdet, og det var jo den socialdemokratiske ordfører, der på den ene og den anden måde havde fået denne opgave betroet. Der blev talt om skrækkampagne. Det er et udtryk, hr. Per Hækkerup ynder at bruge; det er sket både ved møder i de sidste dage, i pressen og på anden måde. Jeg synes ikke, at det, der er fremhævet fra oppositionens side under denne debat, har karakter af skrækkampagne. Vi har fremsat allerede i indledningen til denne debat